

[Krag.]

nævner, at det i denne Udtalelse blev sagt, at Talen for Skatterestancernes Vedkommende kun var om det omhandlede Tidsrum, er det ganske rigtigt, men den højtærede Minister maa dog ikke glemme, at vi da levede under en kommunal Valglov, hvor vi ikke blot havde Skatteindbetaling for Restancer i det Kalenderaar, der gik forud for det Aar, hvori Valget foretages, men baade for dette Skatteaar og det forudgaaende, saaledes som det netop var formet i Valgloven af 1908. Det gør en væsentlig Forskel. Dertil kommer, at vi i den kommunale Valglov af 1908 heller ikke havde de vidtgaende Skatteeftergivelsesbestemmelser, der findes i Valgloven af 1924, og som er gældende endnu. Tværtimod, der fandtes overhovedet ikke Bestemmelser, der tillod Kommunalbestyrelsen Eftergivelse af paalignet Skat. Det er først indført i den kommunale Valglov af 1924.

Jeg vil dernæst sige til den højtærede Minister, at naar jeg har omtalt Skatteeftergivelser for saadanne, der er haardt ramt af Krisen, og i Forbindelse med Venstres Forslag til en Akkordordning, har jeg udtrykkelig fremhævet, at det, som der her var Tale om, var dette, gennem Skatteeftergivelse at bidrage til Akkordens Opnaelse, saaledes at den vedkommende Landmand kunde blive ved Hus og Hjem. Jeg vilde ikke finde det rimeligt, at saadanne, der ad den Vej har opnaaet Akkord, skulde berøves deres kommunale Valgret. Det er noget helt andet end at medvirke til en almindelig Ændring af den kommunale Valglov paa dette Punkt, saaledes at man paa ny aabner Portene paa vid Gab for de Misbrug, vi kender fra 1925.

Maa jeg til Slut sige til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, at jeg udtrykkelig erklærede under Forhandlingerne i 1928, at hvis Enighed kunde opnaas om det socialdemokratiske Forslag om 6 Kvartalers Skattebetaling, var jeg villig til at acceptere det, og havde det konservative Folkeparti været med dertil, garanterer jeg det ærede Medlem, at Sagen ogsaa vilde være blevet ordnet paa den Maade.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Det er meget rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at ved den Afgørelse, det ærede Medlem traf som Minister i 1922 angaaende Forhold i Sønderjylland, levede vi under den kommunale Valglov af 1908, hvor det drejede sig om, at man skulde have svaret Skat praktisk talt i 7 Kvartaler, medens det

senere under Valgloven af 1924 indskrænktes til Kalenderaaret. Men det berører jo overhovedet ikke det principielle i hele Sagen. Det ærede Medlem kan se de to Valglove efter, og han vil da se, at nøjagtig det samme, der var gældende med Hensyn til de 7 Kvartaler under Valgloven af 1908, gælder med Hensyn til Kalenderaaret efter Valgloven af 1924. Principielt er det den samme Ordning, Fortolkningen maatte da ogsaa være den samme. Jeg maa i øvrigt sige, at jeg ser heller ikke, at det ærede Medlem i 1925 under Forespørgselsdebatten benægtede dette. Derfor bliver der tilbage dette, at principielt kan der ikke herske Tvivl om, at den Fortolkning, der har været gældende fra 1908 til 1924, har været sagligt begrundet. Det skulde dog ogsaa være ejendommeligt, om Indenrigsministeriets Departementschefer i en Menneskealder paa dette Omraade skulde have været enige i at have samme Standpunkt med Hensyn til at træffe en usaglig Afgørelse.

Jeg forstaar meget vel det ærede Medlems Udtalelser om de kriserammede Landmænd, der maatte faa Eftergivelse af Skatten; der er ikke nogen Begrundelse for, at de skulde tabe deres Valgret. Deri er jeg fuldkommen enig med ham. Man vil ogsaa have set, at i det Kriseforslag, der gennemførtes paa Regeringens Initiativ, er der en Bestemmelse om, at den Hjælp, der her ydes, ikke skal faa Indflydelse paa den vedkommendes Valgret. Men de samme Synspunkter, som det ærede Medlem fremhævede her, og som jeg er enig med ham i, bliver han ogsaa nødt til at anlægge overfor andre Samfundsklasser og andre Borgere her i Landet.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Det har naturligvis ikke været min Hensigt med de Bemærkninger, jeg fremsatte, at bestride, at det ærede Medlem Hr. Krag i sin Egenskab af Indenrigsminister erklærede sig for at tilvejebringe Enighed om de 6 Kvartaler. Det, jeg har ønsket at modsige — og hvad jeg i saa Henseende udtalte, fremgik jo ogsaa af de Citater, jeg før oplæste —, var Paastanden om, at det var det konservative Folkeparti, der var Aarsagen til, at der intet skete. Der var Enighed mellem Venstre og det konservative Folkeparti, hvad Ministeren ogsaa den Gang udtalte, da han omtalte dette Spørgsmaal, idet han nemlig udtrykke-